

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af straffeloven

(Skærpelse af straffen for angreb på personer i offentlig tjeneste og for forsætlig fareforvoldelse)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019, som ændret senest ved lov nr. 968 af 26. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 81 a, stk. 1, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

2. I § 81 c, stk. 1, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

3. Efter § 119 a indsættes:

»§ 119 b. Den, der med genstande angriber nogen af de i § 119 nævnte personer, straffes med fængsel indtil 8 år. Ved fastsættelse af straffen skal det indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.«

4. I § 120, indsættes efter »119«: »og § 119 b«.

5. I § 252, stk. 1, ændres »måde« til: »vis«.

UDKAST

§ 2

I lejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 4. september 2019, som ændret senest ved lov nr. 908 af 18. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 93, stk. 1, litra j, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

§ 3

I almenlejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. september 2019, som ændret senest ved lov nr. 359 af 4. april 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 90, stk. 1, nr. 10, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

§ 4

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 2. oktober 2019, som ændret senest ved lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, nr. 6, indsættes efter »119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt.,«: »119 b,«.

2. I § 25 a, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

§ 5

Loven træder i kraft den 15. december 2020.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

1. Indledning

I slutningen af december 2019 sås flere episoder, hvor fyrværkeri blev affyret mod uskyldige mennesker på gaden og mod politiet og beredskabet, og der har også siden været situationer, hvor myndighedspersoner er blevet angrebet med fyrværkeri, stenkast og lignende, når de har været til stede i bestemte områder.

Politiet, ambulanceberedskabet og det øvrige redningsberedskab løfter hver dag en vital samfundsopgave med at redde liv og sikre trygheden i Danmark. Det er afgørende, at mandskabet kan løse deres opgaver uden selv at frygte for deres sikkerhed, og derfor er det også helt uacceptabelt, når de bliver udsat for angreb med fyrværkeri, stenkast og lignende, mens de udfører deres arbejde. På samme måde skal plejepersonale og andre offentligt ansatte kunne udføre deres arbejde i f.eks. udsatte boligområder uden at frygte for deres sikkerhed.

Regeringen ønsker at sætte hårdt ind over for den slags utryghedsskabende og antisocial adfærd, så personalet sikres trygge og gode arbejdsvilkår, uanset hvor eller hvornår de rykker ud.

Det er derudover væsentligt for trygheden i samfundet, at folk kan færdes frit på gaden, uden at frygte for pludselig at blive beskudt med fyrværkeri eller lignende.

Lovforslaget indeholder på den baggrund for det første et forslag om at indføre en selvstændig bestemmelse om angreb med genstande på personer, der handler i offentlig tjeneste eller hverv, herunder politi og beredskab. For det andet foreslås det at skærpe straffen for at forvolde nærliggende fare for nogens liv eller førlighed, ved at kaste eller affyre genstande mod andre.

Det forudsættes i den forbindelse i begge tilfælde, at straffen skal forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene i sådanne sager.

Problemet løses dog ikke med strafskærpelser alene. Der er brug for en helhedsorienteret indsats over for denne type forbrydelser, hvor der sættes ind med forebyggende tiltag samtidig med, at straffen skærpes. Der vil derfor fortsat være fokus på politiets forebyggende, beredskabsmæssige og efterforskningsmæssige indsats sideløbende med de foreslåede lovændringer.

Politiets forebyggende indsats består bl.a. i lokalpolitiets arbejde i eksempelvis udsatte boligområder, der giver politiet et indgående kendskab og relation til områdets børn og unge, hvilket kan have en konfliktnedtrappende effekt i de situationer, hvor der opstår uroligheder.

I indsatsen indgår desuden politiets samarbejde med bl.a. gadeplansmedarbejdere, klubber og boligsociale medarbejdere, der kan aktiveres, herunder

med henblik at identificere børn og unge, der deltager i uroligheder, gennemførelse af bekymringssamtaler mv.

Politiet vil intensivere de løbende forebyggende tiltag i perioden op til og lige efter nytår, hvor der erfaringsmæssigt er en øget risiko for uroligheder i visse områder, der har voldt politiet og andet beredskabspersonale problemer i forhold til affyring af fyrværkeri mod personer.

Rigspolitiet vil i den forbindelse fortsat hvert år udarbejde en national operationsplan for den politimæssige indsats mod ulovligt fyrværkeri i forbindelse med nytåret. Planen har bl.a. til formål gennem en målrettet og koordineret politimæssig national og lokal indsats at forebygge og forhindre, at der sker personskade forårsaget af fyrværkeri affyret mod borgere, politi eller beredskab.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Selvstændig bestemmelse om angreb med genstande på personer i offentlig tjeneste eller hverv

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Straffelovens § 119 yder personer, der handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, en særlig strafferetlig beskyttelse mod vold og trusler. Efter straffelovens § 119, stk. 1, 1. pkt., straffes den, som over vold, truer med at øve vold eller offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter trussel om vold mod nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, med bøde eller fængsel indtil 8 år.

Den beskyttede personkreds omfatter personer ansat i den offentlige forvaltning (dvs. statslige, regionale og kommunale institutioner) samt andre personer, der handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv. Omfattet er endvidere ansatte i private virksomheder, der efter aftale udfører opgaver på det offentliges vegne, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 73 som fremsat, side 10.

Af bestemmelsens 2. pkt. fremgår det, at det ved fastsættelsen af straffen skal indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse

af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.

Med udtrykket ”grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted” sigtes til en sådan forstyrrelse af den offentlige orden, som er nævnt i straffelovens § 134 a (deltagelse i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted efter aftale eller i forening), jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 49 som fremsat, side 5. Bestemmelsen kan anvendes, selvom den pågældende ikke har været egentlig deltager i urolighederne og dermed ikke kan straffes for overtrædelse af straffelovens § 134 a.

Bestemmelsens 2. led omfatter den situation, hvor vold udøves, eller trusler fremsættes mod den beskyttede person uden for arbejdstiden eller i en privat sfære. Bestemmelsen vil således i almindelighed omfatte en trussel fremsat mod den beskyttede person ved dennes private bopæl, på vej til og fra arbejde, i forbindelse med en privat indkøbssituation, privat gåtur mv.

Trusler, der fremsættes offentligt, men ikke mod den beskyttede person, f.eks. på internettet, i medierne eller lignende, vil i almindelighed ikke være omfattet af strafskærpsen, idet sådanne trusler ikke kan anses for fremsat mod den beskyttede person i dennes fritid.

Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om chikane, trusler og vold mod offentligt ansatte mv., at anklagemyndigheden i sager om vold mod offentligt ansatte mv., jf. straffelovens § 119, stk. 1, hvor den pågældende er ustraffet, som udgangspunkt skal nedlægge påstand om ubetinget fængsel i mindst 30 dage, hvis der er tale om trusler om vold eller om mindre alvorlig vold, og ubetinget fængsel i mindst 40-60 dage, hvis der er tale om en ”ordinær” voldssag.

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 119 fastsættes af domstolene på baggrund af en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Som følge af de forskelligartede omstændigheder, der kan foreligge i sager om angreb med genstande på bl.a. politi, ambulance- og redningsberedskab er der stor variation i udmålingen af straf for overtrædelse af bestemmelsen.

Rigsadvokaten har oplyst, at straf for overtrædelse af straffelovens § 119 ved angreb med fyrværkeri, stenkast o.l. på politi, ambulance- og redningsberedskab ofte vil ske i sammenfald med overtrædelse af straffelovens § 134 a (deltagelse i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på of-

fentligt sted efter aftale eller i forening) og § 245 (grov vold) og i praksis har været udmålt i niveauet fra fængsel i 4 måneder til fængsel i 9 måneder. Ved domstolens vurdering af strafudmålingen lægges vægt på bl.a. voldens karakter og grovhed samt skaderne på den forurettede, ligesom der også lægges vægt på baggrunden for volden og oplysningerne om gerningsmanden, herunder hans eller hendes eventuelle tidligere straffe for personfarlig kriminalitet.

2.1.1.2. Det fremgår af straffelovens § 119, stk. 4, at såfremt nogen ellers lægger de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes han med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Ved fastsættelse af straffen skal det indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 8074-8075, at den personkreds, som omfattes af straffelovens § 119, stk. 4, er den samme som omfattes af § 119, stk. 1, men at § 119, stk. 4, finder anvendelse i tilfælde, hvor gerningsmanden på anden måde end ved vold eller trussel om vold lægger hindringer i vejen for udførelsen af tjenesten eller hvervet. Omfattet af bestemmelsen er f.eks. situationer, hvor en person forsøger at undgå at blive taget med på politistationen ved at holde fast i eksempelvis en lygtepæl, men også tilfælde hvor politi og brandvæsen mv. forhindres i at udføre deres arbejde, herunder navnlig tilfælde hvor centrale dele af myndighedsudøvelsen hindres i at blive udført frit og sikkert, og hvor hindringen kan medføre alvorlige følger for mennesker eller ejendom. Som eksempel på indgreb i den centrale del af myndighedsudøvelsen kan nævnes tilfælde, hvor politi og brandvæsen mv. forhindres i at nå frem til brændende huse eller nødlidende personer med vejblokader eller ”fysiske blokader”.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Offentligt ansatte, som politi, ambulancepersonale, redningsberedskabet og syge- og plejepersonale løser en lang række opgaver, som er helt vitale for vores samfund.

Det er ofte af afgørende betydning, at politi, ambulancer og redningsberedskabet reagerer hurtigt, og at de kan rykke ud uden ophold, og derfor er det også fuldstændig uacceptabelt, når de angribes med f.eks. sten og fyrværkeri under udførelsen af deres hverv.

Det er vigtigt, at straffeloven afspejler samfundets syn på den type utryghedsskabende forbrydelser. For at sikre, at dette i højere grad kommer til udtryk i lovgivningen, finder Justitsministeriet, at der bør indføres et selvstændigt strafferetligt værn mod sådanne angreb på personer i offentlig tjeneste.

Justitsministeriet finder samtidig, at det nuværende strafniveau i sager, hvor personer i offentlig tjeneste angribes med f.eks. sten og fyrværkeri, ikke i tilstrækkelig grad afspejler samfundets klare afstandtagen fra den type utryghedsskabende og antisocial adfærd.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i straffelovens § 119 b indsættes en selvstændig bestemmelse om angreb med genstande på personer i offentlig tjeneste eller hverv.

Med ordet genstande forstås enhver fremmed, rørlig ting. Eksempler herpå er sten, fyrværkeri, våben af enhver art og væsker såsom vand, maling eller urin. Omfattet af bestemmelsen vil eksempelvis være, at der affyres romerlys eller kastes med sten efter betjente, der er ved at forsøge at dæmme op for optøjer eller efter brandmænd under en brandslukning, at en togkonduktør angribes med en peberspray, eller at der affyres fyrværkeri eller kastes med sten efter pleje- eller sygepersonale, der er på vej ud for at tilse en borger. Slag og spark og andre angreb, hvor gerningsmanden alene gør brug af sin egen krop, falder derimod uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget indebærer, at angreb med genstande på personer i offentlig tjeneste eller hverv fremover skal henføres til straffelovens § 119 b, i stedet for straffelovens § 119. Forhold, der falder uden for bestemmelsens foreslåede anvendelsesområde, men under anvendelsesområdet for straffelovens § 119, såsom vold uden brug af genstande, trusler eller fysiske blokader, der hindrer eller besværliggør de pågældendes tjeneste eller hverv, vil fortsat skulle henføres til straffelovens § 119.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke indebærer en nykriminalisering i forhold til det, der allerede er strafbart efter straffelovens § 119, men med forslaget forudsættes det, at straffen efter denne bestemmelse skal forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene for tilsvarende overtrædelser af straffelovens § 119.

Det betyder, at en person, der efter gældende praksis efter § 119 ville blive idømt en fængselsstraf på 6 måneder, med lovforslaget fremover som udgangspunkt vil skulle idømmes en fængselsstraf på 8 måneder.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås indført i bestemmelsens 2. pkt., at det på samme måde som efter straffelovens § 119, stk. 1, ved fastsættelse af straffen skal indgå som en skærpene omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.2. Skærpelse af straffen for fareforvoldelse ved kast eller affyring af genstande mod privatpersoner

2.2.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 252, stk. 1, straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for no- gens liv eller førlighed, med fængsel indtil 8 år.

§ 252, stk. 1, er et konkret faredelikt. Det indebærer, at der i det enkelte tilfælde skal kunne føres bevis for, at der objektivt set har været fare for en anden persons liv eller førlighed. Subjektivt kræves, at gerningsmanden har handlet med forsæt, dvs. kendskab til situationens omstændigheder og bevidsthed om, at der forvoldes fare. Faren skal efter bestemmelsens ordlyd have været »nærliggende«. I dette udtryk antages at ligge et krav om, at der har været tale om en åbenbar og væsentlig risiko for følgenes indtræden.

Rigsadvokaten har oplyst, at strafniveauet for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, i sager, hvor privatpersoner forsætligt beskydes med fyrværkeri eller tilsvarende tilfælde som udgangspunkt ses at ligge mellem 10 og 60 dages fængsel. Det vil dog altid afhænge af en konkret vurdering af sagens faktiske omstændigheder, herunder karakteren af gerningsmandens

forsæt, om forholdet i stedet for skal henføres under en anden bestemmelse, f.eks. straffelovens § 245 om grov vold.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at det er af afgørende betydning, at man kan være tryk ved at færdes i alle områder i Danmark, og at der sættes hårdt ind over for utryghedsskabende kriminalitet.

Beskydning af en privatperson med fyrværkeri er en alvorlig og hensynsløs forbrydelse, der kan medføre alvorlig legemsbeskadigelse. Det samme gør sig gældende ved kast af genstande som sten og flasker, f.eks. ind i en menneskemængde. Samtidig medvirker ”leg” og chikane med eksempelvis fyrværkeri til at gøre nogle områder utrygge og risikofyldte at færdes i.

Det nuværende straffniveau i sager om forsætlig fareforvoldelse ved kast eller affyring af genstande mod privatpersoner afspejler efter Justitsministeriets opfattelse ikke i tilstrækkelig grad den alvor, hvormed samfundet ser på denne type forbrydelse.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at det bør præciseres i bemærkningerne til straffelovens § 252, stk. 1, at straffen skal forhøjes i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, når faren er forvoldt ved kast eller affyring af genstande mod privatpersoner.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en sproglig ændring af lovteksten i straffelovens § 252, stk. 1, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet.

Med lovforslaget forudsættes det således, at straffen i medfør af straffelovens § 252, stk. 1, forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, når faren er forvoldt ved kast eller affyring af genstande.

Eksempelvis vil det, at man affyrer fyrværkeri mod en privatperson, eller at man kaster sten eller flasker ind i en gruppe af mennesker, være omfattet af straffeskærpelsen.

Ændringen betyder således, at en person, der efter gældende praksis ville blive idømt en fængselsstraf på 30 dages fængsel, med lovforslaget frem-

over som udgangspunkt vil skulle idømmes en fængselsstraf på 40 dages fængsel.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af den gældende retstilstand. Lovforslaget ændrer således ikke på bestemmelsens anvendelsesområde, straffebetingelser eller de forhold, der i almindelighed vil kunne anses som skærpende eller formildende omstændigheder.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at en skærpelse af straffen for angreb med genstand på de i § 119 nævnte personer, og for overtrædelse af § 252 ved kast eller affyring af genstande ikke vil medføre merudgifter af betydning for anklagemyndigheden, politiet og domstolene.

Det skønnes desuden, at forslaget vil medføre merudgifter for kriminalforsorgen på ca. 3,1 mio. kr. årligt som følge af den yderligere strafmasse. Der lægges op til, at udgifterne afholdes inden for kriminalforsorgens samlede økonomi.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [dato] til den [dato] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Advokatrådet, Akademikerne, Amnesty International, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW – Institut for Ledelse, Politik og Filosofi, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Tekniske Universitet – DTU Diplom – Center for Diplomingeniøruddannelse, Dansk Journalistforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsforening, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF, Fyrværkeribrancheforeningen i Danmark, Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen – Århus Universitet, HK, Højesteret, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KL, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, samtlige kommuner, SikkerhedsBranchen, Syddansk Universitet – Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, Trafikselskaberne i Danmark, Aalborg Universitet – Juridisk Institut – Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aarhus Retshjælp, Aarhus Universitet – Juridisk Institut.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifter for kriminalforsorgen på ca. 3,1 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	Ja Nej X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af straffelovens § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288 kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

UDKAST

Det foreslås at udvide opregningen af bestemmelser i straffelovens § 81 a til ligeledes at omfatte den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af straffelovens § 81 c, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 132 a, 132 b, 134 a og 181, § 244, stk. 1, § 244, stk. 1, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 266, § 285, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a og 281, § 286, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a og 281, § 287, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a og 281, og §§ 288, 291, 293 og 293 a eller i lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer eller lovgivningen om knive og blankvåben, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet straf-zone udpeget i medfør af § 6 a i lov om politiets virksomhed.

Det foreslås at udvide opregningen af bestemmelser i straffelovens § 81 c til ligeledes at omfatte den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af straffelovens § 119, stk. 1, at den, som over vold, truer med at øve vold eller offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter trussel om vold mod nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år. Ved fastsættelse af straffen skal det indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området

foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.

Med lovforslaget indsættes en ny selvstændig bestemmelse i straffelovens § 119 b, om angreb med genstande på nogen af de i straffelovens § 119 nævnte personer.

Med ordet genstande forstås enhver fremmed, rørlig ting. Eksempler herpå er sten, fyrværkeri, våben af enhver art og væsker såsom vand, maling eller urin. Omfattet af strafskærpelsen vil eksempelvis være, at der affyres romerlys eller kastes med sten efter betjente, der er ved at forsøge at dæmme op for optøjer eller efter brandmænd under en brandslukning, at en togkonduktør angribes med en peberspray, eller at der affyres fyrværkeri eller kastes med sten efter en SOSU-assistent, der er på vej ud for at tilse en borger. Slag og spark og andre angreb, hvor gerningsmanden alene gør brug af sin egen krop, falder derimod uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Forslaget indebærer, at angreb med genstande på den i § 119 nævnte personkreds fremover skal henføres til straffelovens § 119 b, i stedet for straffelovens § 119. Forhold, der falder uden for bestemmelsens foreslåede anvendelsesområde, men under anvendelsesområdet for straffelovens § 119, såsom vold uden brug af genstande, trusler eller fysiske blokader, der hindrer eller besværliggør de pågældendes tjeneste eller hverv, vil fortsat skulle henføres til straffelovens § 119.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke indebærer en nykriminalisering i forhold til det, der allerede er strafbart efter straffelovens § 119, men med forslaget forudsættes det, at straffen efter denne bestemmelse skal forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene for tilsvarende overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 1.

Det betyder, at en person, der efter gældende praksis efter § 119 ville blive idømt en fængselsstraf på 6 måneder, med lovforslaget fremover som udgangspunkt vil skulle idømmes en fængselsstraf på 8 måneder.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås derudover, at straffeskærpelsesgrundene i § 119, stk. 1, tilsvarende finder anvendelse ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 119 b.

Det følger således af den foreslåede *§ 119 b, 2. pkt.*, at det ved fastsættelse af straffen skal indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.

Med udtrykket ”grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted” sigtes til en sådan forstyrrelse af den offentlige orden, som er nævnt i straffelovens § 134 a (deltagelse i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted efter aftale eller i forening), jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 49 som fremsat, side 5. Der kan eksempelvis være tale om uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, optøjer i forbindelse med demonstrationer, tumult i større personkredse mv.

Det er en betingelse, at gerningsmanden har haft forsæt med hensyn til, at der foregik en sådan forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Bestemmelsen kan anvendes, selvom den pågældende ikke har været egentlig deltager i urolighederne og dermed ikke kan straffes for overtrædelse af straffelovens § 134 a. Hvis dette imidlertid er tilfældet, forudsættes det, at der straffes i sammenstød for overtrædelse af begge bestemmelser, jf. straffelovens § 88. Der vil i så fald skulle fastsættes en frihedsstraf, der både omfatter overtrædelsen af straffelovens § 134 a og § 119 b.

Det er endvidere en betingelse, at der er en tidsmæssig og geografisk sammenhæng mellem overtrædelsen og den grove forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Overtrædelsen skal således begås samtidig med eller i umiddelbar forlængelse af, at der i det pågældende område foregår grove forstyrrelser af den offentlige ro og orden omfattet af straffelovens § 134 a. Dette omfatter også tilfælde, hvor forholdet begås inden der er opstået sådanne uroligheder, og hvor forholdet fortsat begås, mens der i området foregår grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Omfattet er desuden forhold, der begås i umiddelbar forlængelse af sådanne uroligheder, f.eks. hvis personer på vej væk fra stedet, hvor urolighederne er blevet opløst af politiet, øver vold mod politiet i tilstødende gader mv.

Der skal som nævnt endvidere være tale om, at overtrædelsen er begået ”i området”, hvor den grove forstyrrelse af den offentlige ro og orden foregår. Den nærmere fastlæggelse af området, hvor der i en given situation foregår uroligheder, beror på en konkret vurdering bl.a. af urolighedernes omfang og udstrækning og af de geografiske forhold det pågældende sted. Bestemmelsen omfatter ikke kun de gader, pladser, torve mv., hvor der foregår uroligheder, men også gader mv., som støder op til det sted, hvor urolighederne foregår, og som f.eks. kan anvendes som adgangs- eller flugtveje til og fra stedet. Bestemmelsen omfatter således f.eks. tilfælde, hvor en gruppe personer i en gade, som støder op til en plads, hvor der foregår omfattende uroligheder, kaster sten eller flasker mod politiet, som er på vej op mod pladsen.

I nogle tilfælde flytter urolighederne sig løbende – afhængigt af, hvor uromagerne bevæger sig hen – inden for et bestemt område, f.eks. inden for et bestemt kvarter, omkring nogle boligblokke eller omkring et bestemt bygningskompleks. I sådanne tilfælde vil som udgangspunkt hele området omkring f.eks. boligblokkene eller bygningskomplekset være omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter derimod ikke andre overtrædelser, der sker i samme by eller bydel uden en nær geografisk sammenhæng med det sted, hvor urolighederne foregår, uanset hvad motivet måtte være for overtrædelsen.

Som eksempler på opførsel, der vil være omfattet af strafskærpelsesgrunden, kan bl.a. nævnes, at en gruppe unge spærrer en befærdet gade med nogle containere, som de sætter ild til, og da brandvæsenet rykker ud for at slukke den påsatte brand, kaster en af de unge en flaske efter brandmændene, at en større gruppe maskerede personer i forbindelse med en demonstration går til angreb på politiet ved at kaste sten og affyre kanonslag, eller at der efter en fodboldkamp opstår slagsmål blandt to fanggrupperinger, og da politiet stopper urolighederne, skydes der romerlys efter dem.

Med udtrykket »fritid« sigtes til, at angrebet med genstand øves mod den beskyttede person uden for arbejdstiden eller i en privat sfære. Bestemmelsen vil således i almindelighed omfatte et angreb med genstande begået mod den beskyttede person ved dennes private bopæl, på vej til og fra arbejde, i forbindelse med en privat indkøbssituation, privat gåtur mv.

Som eksempler på tilfælde, der er omfattet af strafskærpelsen, kan bl.a. nævnes, at en fængselsbetjent bliver udsat for et voldeligt overfald med genstand, f.eks. stenkast, på vej hjem fra sit arbejde af en tidligere indsat, der har fulgt efter ham.

Hvis der er tale om et forhold begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i samme område foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller om et forhold begået mod en person tilhørende den beskyttede persongruppe i den pågældendes fritid, forudsættes det med lovforslaget, at der skal ske en yderligere forhøjelse af straffen med omkring en tredjedel i forhold til den frihedsstraf, der ellers vil blive fastsat efter den foreslåede § 119 b, stk. 1.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af straffelovens § 252, stk. 1, at den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed, straffes med fængsel indtil 8 år.

Det foreslås at ændre ”måde” til ”vis” i straffelovens § 252, stk. 1. Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet efter straffelovens § 252, stk. 1.

Med ændringen forudsættes det således, at straffen i medfør af straffelovens § 252 for forsætlig fareforvoldelse ved kast eller affyring af genstande mod privatpersoner skal forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene.

Eksempelvis vil det, at man affyrer fyrværkeri mod privatpersoner, eller at man kaster sten eller flasker ind i en gruppe af mennesker, være omfattet af strafskærpsen.

Ændringen betyder således, at en person, der efter gældende praksis ville blive idømt en fængselsstraf på 30 dages fængsel, med lovforslaget frem-

over som udgangspunkt vil skulle idømmes en fængselsstraf på 40 dages fængsel.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af den gældende retstilstand. Lovforslaget ændrer således ikke på bestemmelsens anvendelsesområde, straffebetingelser eller de forhold, der i almindelighed vil kunne anses som skærpende eller formildende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 5

Det fremgår af straffelovens § 120 at de i § 119 foreskrevne straffe, når de dér nævnte handlinger iværksættes ved hjælp af opløb, finder anvendelse på dem, der anstifter til eller leder opløbet, og på de deltagere, som undlader at efterkomme øvrighedens lovlig forkyndte påbud til mængden om at skilles.

Det foreslås at der i straffelovens § 120 indsættes en henvisning til den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det fremgår af lejelovens § 93, stk. 1, litra j, at udlejeren kan hæve lejeaftalen, når lejeren eller medlemmer af lejerens husstand er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af §§ 119, 134 a, 180, 181, 192 a, 216, 237 eller 244-246,

UDKAST

§ 252, stk. 1, §§ 260, 266, 276 a, 281 eller 288 eller § 291, stk. 2, i straffeloven eller i medfør af § 3 i lov om euforiserende stoffer for at have besiddet euforiserende stoffer med henblik på videreoverdragelse, og når overtrædelsen er begået inden for 1 km fra den ejendom, hvor lejemålet er beliggende.

Det foreslås at udvide opregningen af bestemmelser i lejelovens § 93, *stk. 1, litra j*, til ligeledes at omfatte den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det fremgår af almenlejelovens § 90, stk. 1, nr. 10, at udlejerens kan hæve lejeaftalen, når lejerens eller medlemmer af lejerens husstand er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af §§ 119, 134 a, 180, 181, 192 a, 216, 237 eller 244-246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 276 a, 281 eller 288 eller § 291, stk. 2, i straffeloven eller i medfør af § 3 i lov om euforiserende stoffer for at have besiddet euforiserende stoffer med henblik på videreoverdragelse, og når overtrædelsen er begået inden for 1 km fra den ejendom, hvor lejemålet er beliggende.

Det foreslås at udvide opregningen af bestemmelser i almenlejelovens § 90, *stk. 1, nr. 10*, til ligeledes at omfatte den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 6, en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med

opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, § 225, jf. §§ 216 og 222, § 226, § 235, § 237, §§ 243-246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, § 276 a, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Det foreslås at udvide opregningen af bestemmelser i udlændingelovens § 22, *nr. 6*, til ligeledes at omfatte den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, at en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis udlændingen uden for de i udlændingelovens §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 4. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 243, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v. eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

Det foreslås at udvide oplistningen af bestemmelser i udlændingelovens § 25 a, *stk. 1, nr. 1*, til ligeledes at omfatte den foreslåede § 119 b.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dele af det nuværende gerningsindhold i § 119 flyttes til den foreslåede § 119 b. Der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 15. december 2020.

Det følger af straffelovens § 3, at spørgsmålet om straf for handlinger, som er foretaget før lovens ikrafttræden, efter lovens ikrafttræden skal afgøres efter de nye regler, men at afgørelsen dog ikke må blive strengere end efter de tidligere regler. De foreslåede strafskærpelser får derfor virkning for forhold begået efter lovens ikrafttræden.

Til § 6

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland. Færøerne har således pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, mens der for Grønland gælder en særlig kriminallov.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019, som ændret senest ved lov nr. 968 af 26. juni 2020, foretages følgende ændringer:
§ 81 a. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288 kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180. <i>Stk. 2 ---</i>	1. I § 81 a, stk. 1, indsættes efter »119,«: »119 b,«.
§ 81 c. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs §§ 119, 123, 132 a, 132 b, 134 a og 181, § 244, stk. 1, § 244, stk. 1, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 266, § 285, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a og 281, § 286, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a og 281, § 287, stk. 1, jf.	2. I § 81 c, stk. 1, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

§§ 276, 276 a og 281, og §§ 288, 291, 293 og 293 a eller i lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer eller lovgivningen om knive og blankvåben, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet straffzone udpeget i medfør af § 6 a i lov om politiets virksomhed.

Stk. 2 ---

3. Efter § 119 a indsættes:

§ 119 b. Den, der med genstande angriber nogen af de i § 119 nævnte personer, straffes med fængsel indtil 8 år. Ved fastsættelse af straffen skal det indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, eller at forholdet er begået mod den pågældende i dennes fritid.

§ 120. De i § 119 foreskrevne straffe finder, når de dér nævnte handlinger iværksættes ved hjælp af opløb, anvendelse på dem, der anstifter til eller leder opløbet, og på de deltagere, som undlader at efterkomme øvrighedens lovlig forkyndte påbud til mængden om at skilles.

4. I § 120, indsættes efter »119«: »og § 119 b«.

§ 252. Med fængsel indtil 8 år straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.

5. I § 252, *stk. 1*, ændres »måde« til: »vis«.

UDKAST

Stk. 2-3. ---	
	§ 2 I lejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 4. september 2019, som ændret senest ved lov nr. 908 af 18. juni 2020, foretages følgende ændringer:
§ 93. Udlejeren kan hæve lejeaftalen i følgende tilfælde: a) – i) --- j) Når lejereren eller medlemmer af lejerens husstand er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af §§ 119, 134 a, 180, 181, 192 a, 216, 237 eller 244-246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 276 a, 281 eller 288 eller § 291, stk. 2, i straffeloven eller i medfør af § 3 i lov om euforiserende stoffer for at have besiddet euforiserende stoffer med henblik på videreoverdragelse, og når overtrædelsen er begået inden for 1 km fra den ejendom, hvor lejemålet er beliggende. k) – m) --- Stk. 2-3. ---	1. I § 93, stk. 1, litra j, indsættes efter »119,«: »119 b,«.
	§ 3 I almenlejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 4. september 1998, som ændret senest ved lov nr. 359 af 4. april 2020, foretages følgende ændringer:
§ 90. Udlejeren kan hæve lejeaftalen i følgende tilfælde: 1) – 9) --- 10) Når lejereren eller medlemmer af lejerens husstand er idømt en ube-	1. I § 90, stk. 1, nr. 10, indsættes efter »119,«: »119 b,«.

tinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af §§ 119, 134 a, 180, 181, 192 a, 216, 237 eller 244-246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 276 a, 281 eller 288 eller § 291, stk. 2, i straffeloven eller i medfør af § 3 i lov om euforiserende stoffer for at have besiddet euforiserende stoffer med henblik på videreoverdragelse, og når overtrædelsen er begået inden for 1 km fra den ejendom, hvor lejemålet er beliggende. 11) – 13) --- Stk. 2-3. ---	
	§ 4 I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 2. oktober 2019, som ændret senest ved lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:
§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis 1) - 5) --- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, § 225, jf. §§ 216 og 222, § 226, § 235, § 237, §§ 243-	1. I § 22, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt.,«: »119 b,«.

246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, § 276 a, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, 7) – 9) --- § 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 4. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 243, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v. eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller 2) --- <i>Stk. 2.</i> ---	2. I § 25 a, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »119,«: »119 b,«.
---	---

UDKAST